

Vida Győző

Felvidéki András

Jobbra fent: a művész árnyképe

Jobbra lent: Termékek.

A Gondolat Kiadó könyvborítójához készített akvarell

A margón: Könyvdíszek

A nyolcvanas évek elején ismertem meg Vida Győzöt, amikor meghívott illusztrátornak a *Kisdobos* című gyermeklap-hoz, aminek ő volt a tördelőszerkesztője, képszerkesztője és illusztrátora. Rögtön a főiskola elvégzése után, 1975-ben kezdte ezt a munkát és hamarosan egy nagyon jellegzetes arcú, gazdagon illusztrált kiadvány jött létre irányítása alatt, amelyben sok pályakezdő

illusztrátor kapott megjelenési lehetőséget.

Amíg mi stílusunkat próbáltuk ebben a műfajban, ő kiforrva érkezett. A legmélyebb benyomást munkáiban az tette rám, amit hitelességnek nevezhetnék. Akár fákat, virágot, állatot, bogarat, madarat rajzolt-festett, mindig azt éreztem, hogy ismerőseiről beszél – a természet közelében nevelkedett ember otthonosságával.

Ezt illusztrálja a *Fürkész Könyvek* borítóihoz készített hihetetlenül tiszta, pengeéles festmény-sorozata. (Bp., Gondolat, 1986–1991.)

Meseillusztrációi úgy lépnek elénk ünneplőbe öltözve, mint akik éppen reánk, a kedves vendégre vártak kakaóval, frissen sült kaláccsal. Gyakran archaizál, régies sraffozással

„díszíti”, „öltözteti” illusztrációit, rajzait, ezzel is gazdagítja a szemünkkel letapogatott felületet. A sraffozás nála inkább faktúra, mint plasztika.

Az archaizálásra való hajlam párosul a dekorativitásra törekvéssel. Szívesen tervez kereteket, záródíszeket, iniciálékat, előzéklapokat, vagyis mindazokat a csinosító kellékeket, ami egy

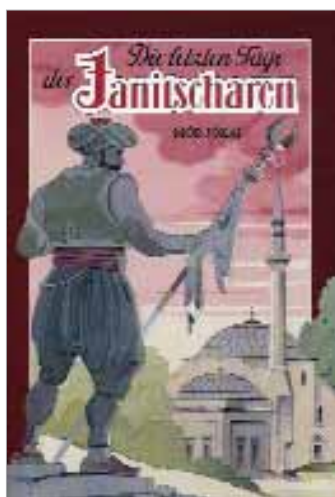
szépen tervezett könyv sajátja. Szinte alig használ készen kapott betűt. Könyvborítóinak címsorait maga rajzolja.

Máshol a fekete flekk és a vonalrajz ellentétére épít. Ezek a rajzok rafinált duettek, a vonal és a folt, a test és „árnyéka” között (Noszrat Peseschkian: *A tudós meg a tevehajcsár*. Bp., Helikon, 1991.).

Fent: Lepkék és Gombák.
A *Gondolat* Kiadó könyvborítóihoz készített akvarellek

Lent: Illusztrációk
a *Móra* Kiadó Első meséskönyvem című kötetéhez

Fent: A Corvina Kiadónak készített könyvborítók, alul a kötetek előzékkrajzai

A margón: Iniciálék

Lázár Ervin *Berzsián és Dideki* című könyvének illusztrációi úgy építkeznek, mint valami régi tréfás cégek (Bp., Századvég, 1993.).

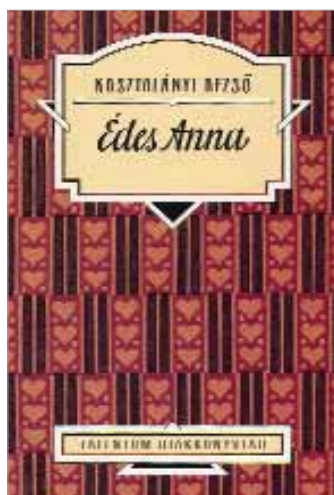
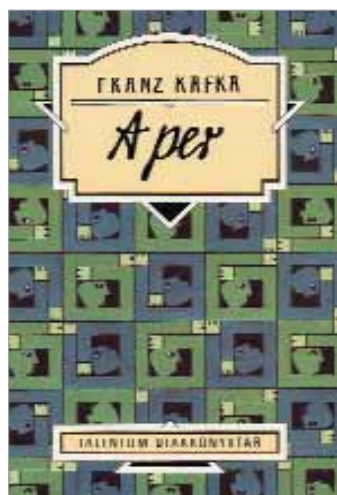
Van, amikor a népművészet ihleti, hogy kicsiny, önmagába hajló kozmikus „jel”-eket tervezzen (Ház tetején nyeles edény. Bp., Móra, 1985.).

Külön meg kell említeni a hihetetlenül érzékeny eszközhasználatot és technikai tudást. Ahogy a legnehezebb anyagot, az akvarellt használja, az lélegzetelállító. (Szép Palkó. Bp., Móra, 1992. – Gyárfás Endre: Varázsgombóc. Bp., Ciceró, 1999.)

A bemutatott munkák között számomra különös becsben áll a két főiskolai munkája. Az egyik egy Csokonai-vershez készült meghökkentően kékvörös (szőlődombokat ábrázoló) linómetszete, a másik a mellékleten látható tájkép.

Reméljük, hogy a magyar könyvkiadás újból hangsúlyt fektet az izléseesen illusztrált és megtervezett gyermek- és ifjúsági könyvek kiadására, nem mond le az olvasásra nevelésről (saját érdekében sem), és Vida Győző is több új, szépen illusztrált kiadvánnyal örvendezteti meg az olvasót és a szakmát.

Balra: A Talentum Diákkönyvtár sorozatához készített könyvborítók

Mellette: Újévi üdvözlő

Balra: Csokonai Vitéz Mihály Az ősz című verséhez készített linómetszet

A margón: Szigetek

